

בין אטפות ימים בצרשא שכרן.

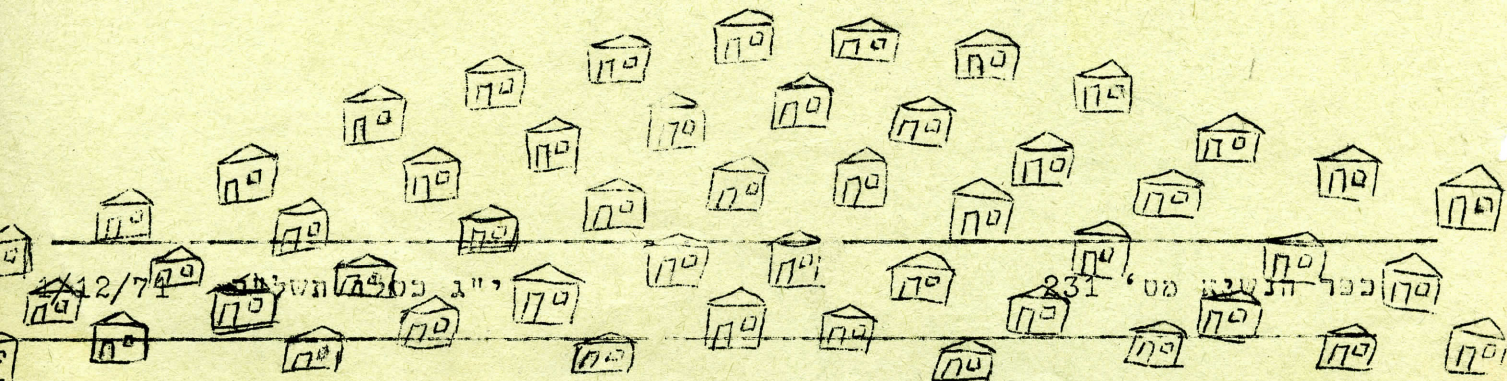
קופסאות על הגבעה
עשויות כולן סוכר דביק
קופסאות הן, קופסאות הן,
ודומות הן להפליא.

ירוקה יש, ורודה יש,
כחולה ואפילו צהובה,
עשויות כולן סוכר דביק,
ודומות הן להפליא.

בני אדם על הגבעה
יוצאים לעבודה יום-יום
וגרים בקופסאות שם
שדומות הן להפליא.

פלחים יש, דייגים יש
ואפילו מנהל מפעל
תקועים בקופסאות הם
ודומים הם להפליא -----

(המחילה מכבודו של פייט סיגור).

בימים אלה יצא משלח נסיון של צעצועי
 "גמדא" ל יוגוסלביה. הלקוח
 התנה תנאי שכל סימני הכר של מוצא הצעצועים
 ימחקו לפני המסלח! טרחו ועמלו אנשי
 "גמדא", הורידו את הכרטיס הרגיל מכל קופסה,
 "גהצו" את עטיפות ה"קל קר" ובאופן כללי
 שהרו את המוצר. "מה בדבר ה- 'Trade in label'
 התרוש בתחתית המכונית?" שאלתי. "כנראה
 אחרי שהצרכן כבר קנה את המכונית, לא
 חשוב להם שיגלה את סוד המוצא" היתה
 התשובה.

רבים באו לחבוע את עלבונה של אבלין, ששמה
 השמט משום מה מושימת המתגייסות לפני שבוע.
 אנחנו מבקשים סליחה, ג'נג'ית, ומקווים
 שתקבלי את אחולינו להצלחה גם היום.

מרקי חזר מאנגליה אחרי תערוכת היחיד שלו.
 בעוד שבוע נביא לכם יותר פרטים על נסיעתו.

לא היתה זו החלקה בכביש רטוב, רק פניה
 חדה, שהביאה להתנגשות אופניים בין אדי
 ואילזה ליד "גר" - התוצאה 1:0 לטובת אדי
 (אלא מה?), ואילזה קופצת על קביים כשרגל
 אחת מעושרת בגבס עד הברך. יש דרכים פחות
 קרסטיות לצמצם את הצוות, אדי!! (או אולי
 יש לך נסיון נגד מדפיסות "דברי הכפוי").

סקוט, כלב הרועים הנאמן שלנו, ישן את שנתו
 האחרונה. מי טראה אותו רק פעם כונס את
 העדר לפי פקודת הרועים, יצטער על האבדה.

"אבא, אמא - תראו, אני קבוצניק!" בקריאה
 זו מקרב-לב הצטרף יובי, התנה של אביטל,
 אל משפחתנו הקבוצית, אחרי שהזוג קבל את
 גביע הכלולות מידי קודמיהם בתכס המסורתי.
 במקום הארוחה המשותפת הרגילה סודרה הארוחה
 הפעם בצורת "בופה", כשכל אחד מסרת את עצמו
 ופורט אל מוטב לפי בחירתו. אחרי תכנית קצרה
 וקדו חברים ואורחים לצלילי תזמורת כפר בלום,

(כשלמעשה רק שניים מן המנגנים הצעירים הם
 בני כפר בלום, ואליהם הצטרפו בן עמיר ובן
 חוליות).

ימי הולדת

דבורה מעין	4/12
אברי גליק	
מרים כהן	5/12
יפה עבד	
איבן לויין	8/12

החלטנו בעקבות האסיפה הסוערת אשר נערכה במוצאי שבת בענין דיור לזוגות צעירים, לערוך כעין משאל עם בין החברים על הענין. התוצאה מופיעה כאן.

רני דיוניס: הנני מטכמה שמצב הדיור במשק ברוע מאד. אני מבינה שבכל זאת יש ענין של וותק, ושמצב הרווקים אינו משתפר. מצד שני, החלטנו להיות בלינה משפחתית, לכן אסור לנו להגיע למצב בו משפחה גרה בחזר אחד. בשנה שעברה היו חמש משפחות במצב זה. זה רק מוכיח שזוג צעיר שמסתכן יעשה ילד, ולכן כדאי להפגש אותנו לבית משפחתי.

איזק: לפי דעתי, אסור להשאיר דירות ריקות. במידה ויש מקום, כדאי להכניס זוגות צעירים. משפחות הנקלטות מבחוץ יכולות להסתדר זמן מה בשיפוצים. מצד שני, מסוכן מאד להחליט על הענין באופן עקרוני, כי אפשר בצורה כזאת להסתכן.

ברוך כהן:

אני אינני מקבל שאין דיעה אחידה לכל הצעירים. יצאה הרגשה כזאת כתוצאה מהבלבול באסיפה. אני מתנגד להצעותיהם של שמואל ושל חברים אחרים, כי הן עונות על הצרכים כרגע אבל לא לטווח ארוך. בסוף כל זוג שיוצא לעבור דירה ללא ילדים יצטרך להביא את הענין לאסיפה. לסיכום, יש הרגשה בין החברים שבאנו לערער על חוקים במשק או ליצור מהפכה. בסך הכל מסרנו לעזר לועדה מסוימת ולכל המשק למנוע התפוצצות חמורה בעתיד.

מקס מדר: הצעתי היא להוריד את ההחלטה הקיימת שזוגות נכנסים לבית משפחתי עם היוולד הילד הראשון, מבלי להעמיד במקומה החלטה אחרת. כך תינתן לוועדת השיכון ולגורמים אחרים אפשרות של גמישות.

רותי רוזניק: הצעירים מוכרחים לגור בריכוזים במספר איזורים במשק. יש חברים שאומרים "מה זה חשוב מי הם השכנים?" לא כל כך איכפת לבני המשק על דברים אחרים, אבל חשוב להם שיגורו ביחד. זה יתן אפשרות לחוזרי צבא להקלט בקיבוץ. אני חושבת שבסוף יהיו מספיק בתים למשפחות, אבל חשוב מאד שיהיו גם בתי נעורים ובתי רווקים.

יוחנן: הבעיה היא חמורה, וכמו בכל הבעיות הקשורות עם הדיור הצעיר אי-אפשר ללכת בדרכים קונבנציונאליות, מכיוון שאמת-המידה היא אחרת מאשר אצל "הזקנים".

אלק: לא ברור לי על מה כל המהומה הגדולה. באופן כללי אני מסכים עם טענות הצעירים, אבל לפי דעתי, זה לא ענין לדיון באסיפה. אפשר היה לסדר את כל הבעיה בדרג הרבה יותר נמוך.

חנה מסר: מכיוון שהצעירים הביאו את ענין השיכון לאסיפה, התברר המצב הכללי של דירה במשקנו. יצאו לאור כל הבעיות הכרוכות בשיכון בלתי-התואמת של החברה. נדמה לי שהפתרון היחיד לבעיות אלו הוא תכנון לטווח ארוך. מגיע לחברים לדעת מה התחזית לעתיד. יש צורך בנציגות מורחבת יותר בחוץ ועדת השיכון, כגון, רווקים, בעלי משפחות מרובות ילדים, בני משק וכו'.

בעקבות האסיפה האחרונה החלטתי להגיש בקשתי דרך דברי הכפר.

לועדת השיכון יש תפקיד חשוב מאד, כי להסדר השיכון באוכלוסייה שלנו ישנה השפעה גדולה על המצב בחברה. הפעם הביאו הצעירים את בקשתם לאסיפה, אך בתוך הדיון הזכירו כמה חברים את הבעיות שלהם. אנו מזמן כבר החלטנו על העקרונות בהעברת דיונים וכך התחילה לפעול ועדת השיכון. עם כל הרצון הטוב עד שמתחילים לבצע דבר לא יודעים כיצד הוא יפעל.

דעתי - אני (החברה הממוצעת) לגמרי בחושך. בקשתי למרכז ועדת שיכון ולמזכיר, לדאוג מיד לפירסום דו"ח ב"דברי הכפר" על ישיבות ועדת השיכון שהיו עד כה - מה מתוכנן ואיפה, מי יעבור, מה נשאר עוד בלתי מתוכנן? ז"א, 2 דברים:

א. כיום - מה החליטו וכמה בוצע?

ב. בעתיד - מה התמונה שלפנינו ואיך אפשר לבצע זאת, ואם אפשר לבצע את הכל.

באסיפה הכניסו הרבה נושאים: זוגות צעירים, ויוקים, קליטה, משפחות מרובות ילדים, חברים ותיקים עם ילד קטן ואפשר להוסיף נערים היוצאים מלינה משפחתית וחיילים משוחררים ובודאי יש עוד ועוד.

לפי תשובתו של ג'יסון על כמה נושאים מהנ"ל כבר שוחחו בוועדת השיכון. מה טוב! כתבו לנו על הבקשות, הדיונים והתשובות!

אותו הזמן - מה הקשר בין ועדת השיכון לוועדת החברה? כמה שיחות היו ביניהם על הנושאים הנ"ל, שהם שייכים באופן ישיר לחיי החברה פה?

אני (ידוע לי שאיני עומדת יחידה) רוצה לדעת מה מתרחש בבית. הנושא הוא קשה ולפעמים עדין. בטוחה אני שאין כל כוונה להסתיר אבל גם אין צורך לפחד כ"כולם ידעו" ולכן נסבך את העניין.

דיון המתנהל בחברה הקטור עם חיינו פה, והוא רציני, אפילו אם זה קצת "חס" זה רק בריא. בכוונה בקשתי לכתוב דו"ח והסבר ב"דברי הכפר", כי אני רואה זאת כאחת הפונקציות של עלוננו - פלטפורמה לביטוי בחברה; צורה של דיון בין החברים, ותקותי לקרוא את התשובה בדפי העלון ואולי חברים אחרים ישתתפו גם בדיון בצורה כזו.

נסע

מפי הטף

בעזרה ליד הגן שמעה גילה את השיחה הבאה:

- "מה זה אלהים?"
- "זה קיסמי-קיסמי"
- "כשאחת מת אלהים מוטיב אותך על ענף"
- "אבל רק אם אתה דתי" ...

תנחומינו לבוב
במותו של האב

השוב מ-"Rhoda-Sol"

אחל מהראשון לדצמבר, יעריך נסיון לחקופה של ששה חודשים, לאפשר לחברים לקבל נייר טואלט וטמרטוט לרצפה באופן חופשי.
אם בוצעו החברים לקנות נייר משובח יותר, עליהם יהיה לשלם את ההפרש במחיר. בצורה זו יעלה קצת תקציב האספקה.

נ.ב. נא לא להשתמש בנייר לכתיבת מכתבים וכן לא לתפור מהסמרטוטים שמלות וחצאיות.

תודה

תקונים לא גמורים מאז שנכנסנו

חלון ושח במרפסת (פרוזדור) חסר.

חלון חסר בכניסה.

שמשות במקלחת

סטון בכניסה (התחילו לחפור!)

חאים בחדרי שינו

חריס בחדר האוכל

תיקונים שוטפים

ידית בדלת בית השימוש

מגרה נעולה בכיתה

מנעולים שבויים

בלטה שנפלה

כיתה עפרונית

הודעה מהמתפרה

חברות המעונינות בתכירה כל שהיא מתבקשות להבקשו עם טריטה.

בקצה השדה גוש אפור מצטופף ונע באיטיות - הכבשים במרעה. כתאם מבהיל אותם דבר בלתי ידוע ומתחילה הבהלה אשר מפזרת אותם לכל עבר. לצעקת הרועה By, טס מעל פני הקוצים פס שחור לבן ומרכז אותם מחדש. הוא מתישב במרחק מה - וישו מורס, שערותיו מבהיקות בקרני השמש והוא מביט בעליונות על היצורים הטפשיים שבחסותו. מי שלא ראה פעולה זו המרשימה ביופיה, הפסיד חוויה גדולה.

איני יודעת אם ידוע לקהל הרחב שהלך מביננו יצור אשר תרם מכוחותיו לפיתוח אחד מענפי המשק ולאחר מותו ראוי שנעניק לו מעמד של חבר כבוד בכפר הנשיא. מדובר על סקוט, כלב רועים אשר עץ החוסין שלו נקרא כשלשלת מלכותית.

סקוט הגיע אלינו לפני כ-8 שנים. אז הוא בן 3 מגזע *Short Haired Welsh Border Collie*. הכשרתו היתה מעולה. הוא אומן ע"י אחד המאלפים הטובים באנגליה בחוותו של קולונל הנריקס ז"ל ולפני בואו אלינו היה מועמד למקום ראשון ביריד הארצי של אנגליה לכלבי רועים.

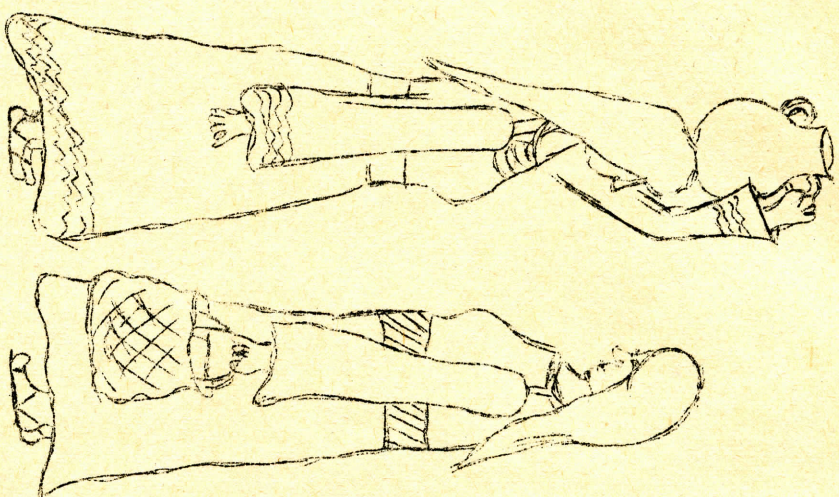
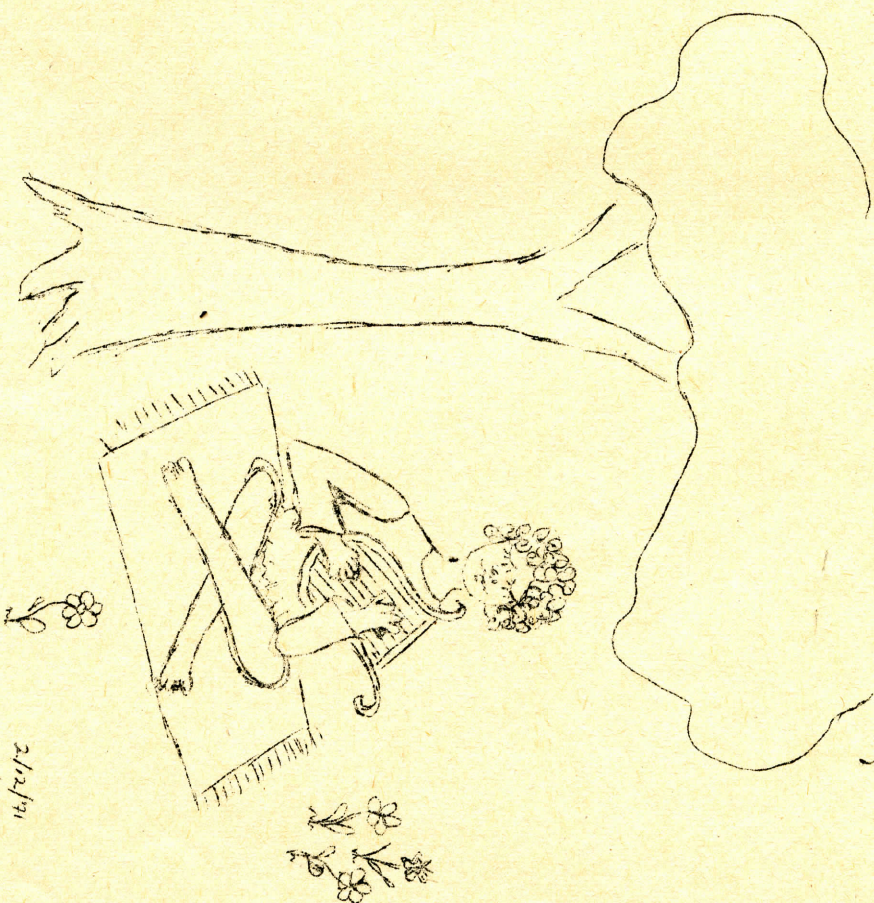
אני מודה ומתודה שקבלתי אותו נגד רצוני ובשבוע הראשון הייתי ערה בלילות על גבי לילות - דבר אשר כמעט לא הצטרכתי לעשות עם ילדי כאשר היו קטנים. אך במהרה הפך לחלק בלתי נפרד של המשפחה. עד כדי כך שלפעמים קראתי לסקוט - עודד ולעודד - סקוט. אפשר להגיד שבביתנו הנהגנו לינה משפחתית שנים לפני שהיה זה מקובל במשק ומקומו היה מהיום הראשון מתחת לשולחן - דבר שהיה מעט לא נח כאשר ביקרו אורחים לארוחת ארבע.

לאחר זמן קצר במשק, קרתה תאונת דרכים והודות לרופא מחיפה אשר ביצע ניתוח ברגלו - הראשון מסוג זה בארץ - ניצלו חייו והוא המשיך לעבוד. סקוט מילא בדיר מקום של חבר שלם לפחות. כלב פקח עד מאד. למשל, חורף אחד חלה בשיעול וכאשר היה מקבל התקפת שיעול היינו מוציאים אותו מהחדר. שנים לאחר מכן, כל פעם כשהתחשק לו לצאת וידע שלא ניתן לו, היה מתחיל להשחעל. ועוד, כאשר ישראל הפסיק לעבוד בצאן ועבד בחוץ, היה סקוט מופיע בחדר בדייקנות של שוען, בערב שבת כאשר ישראל חזר מת"א.

גם בעבודה הראה פיקחות האופיינית לגזע כלבים זה. כאשר נטשה כבשה את סליה לאחר ההמלטה (דבר אשר קווה לאמהות חדשות בהמלטות ראשונות) היה ניגש לסלה, מלקק ומנקה אותו במקום אמו. בפעם הראשונה שראו אותו עושה זאת, חשבו עובדי הצאן שהנה הוא הולך לטרוף את הסלה ולתמהונם לקח על עצמו את תפקיד האם פעם בעת מרעה (כנראה בתקופת הכנה למסיבת חתונה או משהו דומה) נרדם ישראל בשדה, וכאשר הגיע העת להחזיר את העדר, התעורר ישראל למגע ראש שער דוחף את פניו ולסוץ רטובה ומחוכפסה מלקק את אפו - סקוט נחן לו לישון ושמר על הכבשים עד שהגיע זמן החזרתם לדיר.

אפשר להמשיך ואולי ישאלו הבריות - מה פתאם לכתוב על מותו של כלב. במיוחד ישאלו זאת אלה שסבלו מנשיכה ממנו, אלה אשר ניסו פעם להכנס לחדרנו בזמן העדרנו ואלה אשר ניסו להכנס לדיר בהעדר עובד הענף. משבע הכשרתו התקשר בקושי למעט אנשים ואם ע"י כך גרם צרות למספר הברים היה זה מחוץ נאמנותו לבעליו ולעבודתו. בטוחה אני שיחד אתנו, כל עובדי הצאן שטיפלו בו ועבדו אתו מקוים שימצא מנוחה שלמה בגן עדן לכלבים.

מִיָּמֵינוּ הַזֶּה

[illegible]

הדתנים רוגמים אוטובוסים בשבת.
הדתנים שולחים איומי רצח לפתולוגים.
הדתנים עורכים הפגנה צגד שרות לאומי של בבות. כך מצטיירת תדמית
"הדתנים" אצל רוב הצבור החילוני. לכן מעביר ומאלף לקרא את הקטע הבא,
הלקוח מבטאון הקבוץ הדתי "עמודים":

"הממשלה החליטה על הקמת מסגרת ממלכתית להתבדבות לשרותים אזרחיים
במדינת ישראל בבות המשתחררות מחובות שירות צבאי עפ"י הצהרה על דתיותן. קץ זה
של הפרשה הוא גם קץ לתקווה, שבתעוררה בלב רבים מהצבור הדתי, שהנהגה בפתח
סכרי להסרת כתמה של "ההצהרה הדתית". מאז הנהגה ההצהרה היא מבוזלת ע"י
בבות רבות במדינה לשם השתמרות מחובה, אשר רבות מהבנותיהן ממלאות אותה.

כתם ההצהרה המעוותת את מידת הנדק הילמבטרי בזקף על השבון הדת
הצבור הדתי. "הדתיות אינן משותפות בנבא" דוהי הדעה המתהלכת בפי העם.

כשנתקבלה לכן בכנסת בשנת 1953 החוק לשרות לאומי לבבות, בשמו רבים
מאיתנו לררוחה. לצערנו לא בוצע החוק מתוך לחצים של חוגים דתיים קיצוניים,
וכעת משבתעוררה השאלה מחדש, הנהמצה ההזדמנות לחקן את המעוות.

לא נמנע את ברכתנו מהבנות הדתיות שתתבדבה לשרות הלאומי, ונאחל להן
עבודה פורייה. מאידך, אין בפינו ברכה לאלה שבתנו יד (אם לא למעלה מזה)
להחליטה זו, ובפרט לשרים הדתיים בממשלה. חבל שהם לא ראו את הצולל מתוך
הבט צבורי-ממלכתי."

באותו גליון של הבטאון יש מאמר בוסף ומכתבים למערכת באותו עבין,
וכולם דוגלים בשרות צבאי לבבות דתיות.

אנב

× × × × ×

גרב השבון
=====

- אין בביא בעירו -

הדראתו: אין אדם זוכה להערכה אצל אנשי מקומו, משום שהם מכירים
אותו מקרוב ויודעים גם את מגרעותיו.

לדוגמה: לולא בא הרצל אל עמו מכהן - לא היה העם מכיר בגדולתו,
כי "אין בביא כעידר".

מקורו: יישובע אמר אליהם: אין בביא בבלי כבוד יולתי בארץ מולדתו
ובתוך ביתו. (הברית החדשה, מתי יג 57).

× × × × ×

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX		XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
X	מזל טוב	X
X		X
X	לבתיא יברוס	X
X	לסבים ולטבות מכל הצדדים	X
X	לדודים ולדודית בלי ספר	X
X		X
X	בהולדת	X
X		X
X	ס. מ. ד. ר.	X
X		X
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX		XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

שם	המוצא	מקצוע	הגיע דרך:
(11)	Chyrrill Rubinstein	ארה"ב	מורה ב"ס יסודי (תבקר באולפן עציון י"ם)
(12)	Hilary Wolfe	דרום אפריקה	שולחן עליה (יהודית)
(13)	Joe Dilworth	אירלנד	האחוד
(14)	Neil Hanson	קנדה	בנאי, שמש
(15)	Lisa Freeman	ביר יורק ארה"ב	שולחן עליה (יהודית)
(16)	Tony Bullman	הולנד	שולחן עליה הולנד
(17)	David Rooshnik	ביר יורק ארה"ב	שולחן עליה (יהודית)
(18)	Roy Lewis	קרדיגן וולס	האחוד
(19)	Cynthia Porter	בוסטון ארה"ב	למד נהול עסקים וחקלאות
(20)	Julie Blitman	ביר יורק ארה"ב	שולחן עליה אחוד
(21)	Scott Temple	קנזס ארה"ב	שולחן עליה (יהודית)
(22)	Walter Blomer	הולנד	אחוד

נוכחים: דוד, אריק, ג'יסון, ריני, רות, ינקל, מיכאל, גרסי.

תקנון לאורחים עובדים (בהשתתפות כוכבה, רות נ' ג'רי ניימרק)

המזכירות דנה על הצעת תקנון חדש לאורחים עובדים שהוכנה ע"י האחראים לאורחים עובדים וועדת קליטה. להלן ההצעה שסוכמה במזכירות, וכתובא לאישור האסיפה.

חברים יש להם הצעות לשינוי מתבקשים להודיע על כך למזכיר

במידה ולא התקבלנה הצעות לשינוי תוך תקופה של שבועיים תובא ההצעה לאישור פורמלי לאסיפה ללא דיון. במידה ותהיינה הצעות לשינוי, תדון האסיפה באותם הסעיפים.

הצעת תקנון לאורחים עובדים

1. האחראים - מטפלת, אשר תקבל יום אחד בשבוע לכל 10 אורחים או חלק ממספר זה. היא אחראית לשיכון, ציוד חדרים, ביגוד וכו'.
- מקשר. עבודתו לארגן פעולות תרבותיות ולעזור למטפלת לספל בתחומים הארגוניים.
2. קבלת אורחים עובדים - כל אורח עובד חייב להתקבל במשק ע"י: המזכיר, המטפלת, הסדרן, המקשר. האחיות. אורח עובד מתקבל לתקופה של חודש - עם אפשרות של הארכה עד מקסימום של ששה חודשים.
- המזכיר רשאי, בהתיעצות עם האחראים, להוציא כל אורח עובד אשר אינו עונה על דרישות הקיבוץ.
3. אימוץ - כל אורח עובד יוצמד אל חבר מאמץ.
4. ציוד לחדר - תקבע רשימת ציוד לכל חדר של אורחים עובדים.
5. תרבות - לאורחים עובדים מותר לבוא לכל אירוע תרבותי.
6. תקציבים - על הקיבוץ לספק לכל אורח עובד:
בגדי עבודה לפי הצורך, דמי כיס בסך 20 ל"י לחודש.
אספקה קטנה: 4 ל"י לחודש. הצגות חוץ: אחרי 3 חודשים נשלם חצי ממחיר של כרטיס אחד כל 3 חודשים.
7. חופשה - ימי חופש: יומיים לחודש. אחרי 3 חודשים יקבל האורח 5 ימי חופשה + 20 ל"י נוספות. בכל מקרה חייב האורח להודיע לסדרן העבודה בנוגע לחופשתו, ולנסוע אך ורק בהסכמת הסדרן.

8. טיולים - יש לארגן טיול אחד (אזורי) בשבת פעם בחודש, או לחוד או במשותף עם טיולים של קבוצות אחרות.
9. הרצאות - האורחים יקבלו הרצאה אחת לשבועיים.
10. בריאות - כל אורח עובד חייב להביא תעודה-רפואית. בלי זה הוא אינו מתקבל במשק. כל אורח עובד חייב להוציא "ביטוח רפואי" לפני בואו למשק. כבואו, כל אורח עובד חייב לעבור בדיקות לפי הוראות המרפאה. האורח מקבל טיפול שוטף לפי תנאי חבר משק.
11. טיפול שנים - א. טיפול תרומ. ב. אין זכויות לטיפולים מיוחדים או ממושכים.
12. עישון - תלויים לערך של 7 חבילות "נדיב" (מקסימום) לשבוע, לפי החלטת המטפלת.
13. חגים - אורחים לא יהודיים יקבלו חופשת חגיהם במידה ויבקשו.
14. דאר - 2 אגרות אויר לשבוע. מכתבים וגלויות בפנים הארץ - חופשי. מברקים, חבילות וכו' על חשבונם. אין לעמוד בחוב של יותר מ- 10 ל"י.
15. טלפון - כל שיחה בארץ - בטלפון הציבורי. כל שיחה לחו"ל - רק בהשגחת המטפלת - ע"ח האורח.
16. ספריה - לאחר 3 חודשים יוכל אורח עובד לשאול ספרים מהספריה עם פקדון של 10 ל"י.
17. כיסוי הוצאות ציוד - כסף כיט לחודש האחרון ישולם רק אחרי בירור שהאורח אינו חייב כסף עבור ציוד שאבד או ניזק.

* * * * *